

דף עב:

יו"ד סימן רפז סעיף פד

עין משפט א.

סד. עו. המפקיר עבדו יצא לחירות וצריך גט שחרור^י, ואם מת לפני ששחררו, היורש כותב לו גט שחרור^ז.

אה"ע סימן ד סעיף כב

עין משפט ב.

כב. כד. גר ועבד משוחרר לא נקראים קהל^ח וע"כ מותרים בממזרת. וכן ממזר מותר בשפחה גם אחר שיחרורה. וכן ממזר מותר בגיורת כל זמן שלא נשתקע שם גר מהם^ט. כה. גר עמוני לממזרת הולד אחר הפגום וממזר^י.

אה"ע סימן ז סעיף כב

עין משפט ג.

כב. לד. כהנת מותרת לחלל דלא הוזהרו כשרות, שנאמר בני אהרן ולא בנות אהרן, וה"ה לגר ולמשוחרר.

ו. מימרא דרב ור"י שם בגיטין.

ז. ואם היורש הוא קטן לכאורה מחכה עד שיגדל הקטן ואז יכתוב לו גט שחרור או שמא מעמידים אפוטרופוס והוא משחררו כיון שכבר הוא הפקר.

ח. מקידושין ע"ד ע"ב.

ט. והיינו עד עשרה דורות, שו"ע, ולהרמב"ם אפי' יותר. ולרמב"ם אין איסור דאורייתא בשפחה ולכן מפני תקנת הבנים התירוה לממזר, אבל לר"ת האיסור שפחה מדאורייתא. וע"כ הוצרך לטעם ההיתר של ממזר בשפחה דאין בו לא יהיה קדש וממזר קדש ועומד. ולפי"ז גר עמוני דאין יצירתו בעבירה והוא לא קדש יהיה אסור בשפחה לר"ת, ולהרמב"ם מותר. ובזה תליא ספיקו של הח"מ בס"ק כ"ב ועיין בב"ש. ואולי אפשר דגם ספק ממזר אם מותר בשפחה דנחלקו בכך האחרונים תלוי בזה אם משום דקדוש ועומד אסור מספק ואם מטעם לטהר זרעו מותר גם ספק ממזר עיין ב"ה ס"ק כ"ד. י. והבן הזה מותר בשפחה כממזר שמותר בשפחה. ח"מ והב"ש בס"ק ל"ה בסופו סיים היינו ממזר עמוני וצ"ב.